Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2025/2384

27.11.2025

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION (EU) 2025/2384

av den 20 november 2025

om pensionsspårningstjänster, resultattavlor för pensioner och automatisk försäkringsanslutning

[delgivet med nr C(2025) 9300)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292, och

av följande skäl:

(1) I betänkandet från Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor av den 10 september 2025 om underlättande av finansiering av investeringar och reformer för att stärka den europeiska konkurrenskraften och skapa en kapitalmarknadsunion (Draghirapporten) (2024/2116(INI)) betonas att pensioner bidrar till att skydda pensionärer, bygga upp kapitalmarknader och mobilisera investeringar, och kommissionen uppmanas eftertryckligen att säkerställa att alla medlemsstater inför enkla och transparenta system för att övervaka pensioner.

(2) Eurogruppen i inkluderande format uppmanade i mars 2024 i) medlemsstaterna att bedöma tillgången till produkter på tjänstepensionsmarknaden för sina medborgare och utbyta bästa praxis, bland annat om hur man kan främja en bredare anslutning till tjänstepensioner, ii) Europeiska kommissionen att ge stöd till medlemsstaternas arbete genom att identifiera och föreslå bästa praxis, iii) medlemsstaterna att utveckla pensionsspårningstjänster så att alla kan få en överblick över sina framtida pensionsinkomster, och iv) Europeiska kommissionen att utveckla en resultattavla för pensioner i samarbete med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och medlemsstaterna.

(3) I uttalandet från eurotoppmötet i april 2024 uppmanades alla medlemsstater och EU-institutioner att säkerställa ett snabbt genomförande av alla åtgärderna i uttalandet från Eurogruppen i inkluderande format som nämns ovan.

(4) I Europeiska kommissionens meddelande av den 19 mars 2025 – *Spar- och investeringsunionen: En strategi för att öka medborgarnas välstånd och den ekonomiska konkurrenskraften i EU* – anger kommissionen att den kommer att främja användningen av och bästa praxis för spårningstjänster och resultattavlor för pensioner samt automatisk försäkringsanslutning, så att alla bättre kan förstå sin förväntade pensionsinkomst och förbereda sig för pensionen. Sådana verktyg skulle bidra till att göra tjänstepensionsmarknaderna både bredare och djupare, vilket skulle gynna inte bara enskilda individer utan även unionens ekonomi i stort.

(5) I Europeiska revisionsrättens särskilda rapport om kompletterande pensioner från maj 2025 rekommenderas kommissionen att förbättra insynen i uppgifterna om pensionsunderskott, både för enskilda personer och på nationell nivå, genom att följa upp sina politiska åtgärder i fråga om pensionsspårningssystem och resultattavlor.

(6) I rapporten från högnivågruppen med experter på pensioner från december 2019 rekommenderades medlemsstaterna att anta en långsiktig och heltäckande strategi för att utveckla pensionssystem i flera nivåer. Rapporten innehöll även rekommendationer till EU-institutionerna, medlemsstaterna, pensionsgivare och arbetsmarknadens parter om hur detta kan göras.

(7) I rapporten från högnivåforumet om kapitalmarknadsunionen från juni 2020 varnas det för att risken för otillräckliga pensioner innebär politiska och budgetmässiga utmaningar för medlemsstaterna, och kommissionen rekommenderas att i) utveckla en resultattavla för att mäta medlemsstaternas framsteg när det gäller tillräckliga och hållbara pensioner, ii) uppmuntra utveckling av pensionsspårningstjänster för enskilda, och iii) stödja införandet av system för automatisk anslutning för att säkerställa adekvat pensionstäckning i alla medlemsstater.

(8) Ytterligare information på dessa områden har erhållits genom en studie från 2021 om bästa praxis för automatisk försäkringsanslutning, genomförd på uppdrag av Europeiska kommissionen, och genom Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens tekniska råd om bästa praxis för spårningstjänster och resultattavlor för pensioner, tillsammans med ytterligare tekniska bidrag från samma myndighet från september 2025 till de översyner som genomförts som en del av spar- och investeringsunionen.

(9) Genom 2024 års rapport om pensionernas tillräcklighet, som utarbetats gemensamt av Europeiska kommissionen och kommittén för socialt skydd, och 2024 års åldranderapport, som ger prognoser för åldersrelaterade offentliga utgifter under de kommande årtiondena och som utarbetats gemensamt av Europeiska kommissionen och kommittén för ekonomisk politik, har kommissionen fått information om nuvarande och framtida pensioners tillräcklighet och viktiga pensionsfrågor i hela EU respektive de offentliga finansernas hållbarhet.

(10) Enligt princip 15 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter har arbetstagare och egenföretagare rätt till en pension som motsvarar deras avgiftsinbetalningar och som säkerställer en tillräcklig inkomst, och kvinnor och män ska ha lika möjligheter att förvärva pensionsrättigheter.

(11) Rådets rekommendation av den 8 november 2019 ([1]) om tillgång till socialt skydd för arbetstagare och egenföretagare innehåller en rekommendation till medlemsstaterna om att säkerställa att villkoren och reglerna i alla system för socialt skydd är öppna och att alla får tillgång till uppdaterad, fullständig, användarvänlig och lättbegriplig information om sina individuella rättigheter och skyldigheter utan kostnad. Medlemsstaterna rekommenderas också att där så är nödvändigt förenkla de administrativa kraven för arbetstagare, egenföretagare och arbetsgivare för att tillgå och åtnjuta socialt skydd.

(12) Eftersom bristande finansiell kompetens och kognitiva och beteendemässiga aspekter kan försvåra pensionsplaneringen krävs åtgärder för att främja finansiell utbildning och insyn i pensionssystemen. Eurobarometern från juli 2023 visade att det finns sådana brister hos en betydande andel av befolkningen. I rådets slutsatser av den 14 maj 2024 uppmanades medlemsstaterna och kommissionen att vidta omfattande åtgärder för att öka den finansiella kompetensen i EU, bland annat för att göra det möjligt för människor att förbereda sig och investera för framtiden. Som svar på denna uppmaning offentliggjorde kommissionen den 30 september 2025 en strategi för finansiell kompetens med åtgärder som syftar till att ge människor möjlighet att fatta mer välgrundade beslut när det gäller långsiktig planering, inbegripet pensionsplanering.

(13) Vid sidan av åtgärder för finansiell utbildning måste effektiva informationsverktyg göras tillgängliga så att människor kan planera sin ekonomi inför pensionen. Många i Europa har inte tillgång till uppgifter och verktyg för att kunna kontrollera vad de har tjänat in i pensionsrättigheter, som i allt större utsträckning är utspridda i olika system och – mer och mer – i olika länder, vilket gör det svårt att fatta välgrundade beslut om arbete, pension och sparande. Att öka medvetenheten om hur olika val under yrkeslivet, till exempel avbrott och deltidsarbete, påverkar pensionsåldern och sparandet skulle göra det möjligt för förmånstagarna, särskilt kvinnor, att fatta välgrundade beslut. En nationell pensionsspårningstjänst är ett digitalt verktyg som ger en konsoliderad översikt över intjänade rättigheter och, helst, beräknade pensionsförmåner från alla källor. En sådan tjänst kan främja insyn och medvetenhet och förbättra förtroendet för pensionssystemen, och därigenom underlätta för människor att bedöma om deras framtida pensionsinkomster är tillräckliga, och fatta välgrundade beslut. I de flesta medlemsstaterna finns särskilda onlineplattformar för pensionsrättigheter, men de är ofta begränsade till statlig pension och omfattar inte kompletterande pensioner. Endast ett fåtal medlemsstater har i dag spårningstjänster som innehåller heltäckande information om alla pelare och pensionsgivare.

(14) Medlemsstaterna bör se till att alla ges tillgång till en heltäckande pensionsspårningstjänst. På så sätt åtgärdas den bristande informationen när det gäller pensioner, och den enskilda individen kan bedöma och vid behov förbättra sin nuvarande och framtida pensionsinkomst. I Eiopas tekniska råd finns exempel på god praxis för utformning, styrning och genomförande av nationella pensionsspårningstjänster. För att vara effektiv måste en pensionsspårningstjänst vara användarvänlig och ta hänsyn till den genomsnittliga individens behov och kognitiva nivå. Informationen måste presenteras på ett enkelt och begripligt sätt, på klarspråk och i flera lager där den viktigaste informationen finns på en ingångssida. För användare som vill fördjupa sig bör det också finnas möjlighet att få detaljerad information om framtida pension. Medlemsstaterna bör också se till att deras nationella spårningstjänst uppfyller kraven i det europeiska tillgänglighetsdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 ([2])) och direktivet om webbtillgänglighet (Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 ([3])).

([1]) Rådets rekommendation av den 8 november 2019 om tillgång till socialt skydd för arbetstagare och egenföretagare (EUT C 387, 15.11.2019, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 av den 26 oktober 2016 om tillgänglighet avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer (EUT L 327, 2.12.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2102/oj).

(15) Europeiska kommissionen stöder utvecklingen av den europeiska spårningstjänsten – en alleuropeisk plattform som ska utgöra ett centralt nav som kopplar samman de olika nationella spårningstjänsterna i hela EU. Den europeiska spårningstjänsten bör göra det möjligt för mobila arbetstagare att få en överblick över sina pensionsrättigheter, oavsett i vilken medlemsstat rättigheterna tjänades in. En förutsättning för effektiv gränsöverskridande pensionsspårning är att de nationella tjänsterna inrättas och utformas, eller anpassas, så att de är tekniskt driftskompatibla och behöriga att dela uppgifter med den europeiska spårningstjänsten.

(16) Demografiska trender, den tekniska utvecklingens effekter på sysselsättningen och nya arbetsformer innebär allt större utmaningar för pensionssystemens tillräcklighet och hållbarhet i hela EU. Den genomsnittliga allmänna pensionen som procentandel av den genomsnittliga bruttolönen kommer att minska i EU under de kommande årtiondena. Det finns dock stora skillnader inom EU när det gäller pensionssystemens struktur och även när det gäller pensionsrättigheterna sett till olika åldersgrupper, kön, branscher, inkomstnivåer, antal arbetade år och karriärval. Detta innebär ojämna pensionsnivåer bland befolkningen.

(17) Inför det demografiska trycket har de flesta medlemsstater reformerat sina pensionssystem, vilket i många fall kan leda till lägre ersättningsnivåer i de allmänna pensionerna. Trots flera reformer för att stärka hållbarheten är de allmänna pensionssystemen i många medlemsstater fortfarande under press. Samtidigt blir tjänstepensionssystem och privata pensionssystem allt viktigare för att komplettera allmänna pensionssystem, så att människor kan få en tillräcklig pension och systemets hållbarhet kan upprätthållas. Kompletterande pensionssystem är dock fortfarande underutvecklade i många medlemsstater, och deras täckning varierar mellan olika delar av befolkningen baserat på en kombination av faktorer såsom olika möjligheter till sparande, otillräcklig finansiell kompetens och insyn, och bristande förtroende för de kompletterande pensionssystemens förmåga att åstadkomma en reell nettoökning av sparandet. Tillgången till tjänstepension beror på typen av anställningsavtal, sektorn, arbetsgivarens storlek samt hur bra systemen för kollektivförhandlingar och den sociala dialogen fungerar i detta avseende. Insatser bör göras för att underlätta tillgång till kompletterande pensioner genom en övergripande strategi som tar hänsyn till olika befolkningsgrupper.

(18) Eftersom ansvaret för att organisera pensionssystemen ligger hos medlemsstaterna syftar denna rekommendation till att ge vägledning om införande och, när så är relevant och nödvändigt, översyn av pensionsspårningssystem, resultattavlor för pensioner och ramar för automatisk försäkringsanslutning. Målet är att stärka människors medvetenhet om sin förväntade totala pensionsinkomst från alla pensionspelare och hjälpa dem att förbereda sig bättre inför pensionen, och att förbättra medlemsstaternas förmåga att bedöma och se över pensionssystemens hållbarhet och tillräcklighet, bland annat i olika befolkningsgrupper. Hänsyn har tagits till synpunkter och råd från berörda parter som samlats in genom samråd, och underlag som visar de socioekonomiska effekterna av pensionsspårningssystem, resultattavlor för pensioner och automatisk försäkringsanslutning.

(19) I flera medlemsstater spelar arbetsmarknadens parter en grundläggande roll i styrningen och utformningen av tjänstepensionsfonder, där de utövar sin självbestämmanderätt och sina befogenheter till kollektivförhandlingar. En sådan modell med delat ansvar, som bygger på dialog mellan arbetsmarknadens parter, har visat sig vara mycket effektiv när det gäller att säkerställa solida tjänstepensioner. Den har visat sig främja arbetstagarnas och arbetsgivarnas egenansvar och förbättra tjänstepensionsfondernas långsiktiga hållbarhet, tillräcklighet, effektivitet och transparens, och gjort fonderna väl anpassade till både arbetstagarnas och arbetsgivarnas ekonomiska och sociala intressen. I vissa medlemsstater, där tjänstepensionssystemen är mindre utvecklade, betalar arbetsgivarna en avgift som matchar de anställdas pensionsavgifter till deras individuella pensioner. Avgiften är en del av de anställdas förmånspaket och syftar till att öka pensionsinkomsten.

(20) Information till allmänheten om behov av pensionsreformer och om reformernas effekter är bara trovärdig om den är objektiv och bygger på tillförlitliga uppgifter. När medlemsstaterna utformar långsiktiga pensionsreformer är det mycket viktigt att de kan grunda sina politiska beslut på heltäckande och tillräckligt framåtblickande information om både allmänna pensioner och kompletterande pensioner. De flesta medlemsstater samlar in statistik om kompletterande pensionsfonder och deras deltagare, tillsammans med detaljerade uppgifter om allmänna pensioner, men endast ett fåtal har uppgifter och verktyg för att systematiskt övervaka om alla pelarna i pensionssystemet sammantaget är tillräckliga och hållbara.

(21) Syftet med resultattavlor för pensioner är att hjälpa medlemsstaterna att sammantaget för alla systemets pelare övervaka förändringar i pensionernas täckning, tillräcklighet och hållbarhet, och ge dem underlag i form av korrekta och tillförlitliga uppgifter för att genomföra pensionsreformer. En sådan heltäckande översikt skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att utforma breda pensionsreformer och sociala reformer, säkerställa hållbara offentliga finanser och tillräckliga pensioner, och underlätta en objektiv offentlig debatt om behovet av reformer och reformernas effekter.

(22) För utarbetandet av sådana resultattavlor föreslår Eiopa att medlemsstaterna använder samma indikatorer som i treårsrapporterna om åldrande och pensionernas tillräcklighet och i Europeiska kommissionens årliga Debt Sustainability Monitor. Indikatorerna behöver kompletteras med nyckelinformation om hur tjänstepensioner och individuella pensioner bidrar till både tillräcklighet och hållbarhet. Med tiden kan uppgifterna om pensioner bli mer heltäckande och exakta, om de olika nationella myndigheter som deltar i tillsynen av pensionsgivare samlar in relevanta uppgifter och ser till att de sparas i en gemensam datacentral. Relevanta uppgifter är disaggregerad information om pensionsavgifter och intjänade pensionsrättigheter för både framtida och nuvarande pensionärer. Medlemsstaterna skulle också kunna ha hjälp av att utbyta god praxis för prioritering och insamling av uppgifter.

(23) Prognoserna skulle kunna bli mer exakta om det även finns uppgifter om till exempel tillgångar, skulder, pensionsavgifter, avkastning och övriga avgifter samt om kön och åldersstruktur hos mottagare av kompletterande pensioner. Medlemsstaterna uppmanas att förbättra datauppgifter och övervakning för kompletterande pensioner och att samarbeta med kommissionen och andra medlemsstater för att ta fram ett verktyg som ger en heltäckande översikt över pensionssystemens nuvarande och framtida tillräcklighet och hållbarhet. Genom att använda samma definitioner och klassificeringar som i åldranderapporten och rapporten om pensionernas tillräcklighet ser man till att de uppgifter som finns i medlemsstaternas resultattavlor för pensioner blir jämförbara. De arbetsgrupper som utarbetar dessa rapporter skulle vid behov kunna utveckla ytterligare definitioner, antaganden, metoder, vägledning och klassificeringar, och samtidigt säkerställa att rapporteringsbördan minimeras. I linje med den uppgift som Eurogruppen i inkluderande format har tilldelat Europeiska kommissionen och medlemsstaterna, skulle man genom att sammanställa nationella pensionsindikatorer i en EU-resultattavla för pensioner göra det möjligt för medlemsstaterna att jämföra sin egen situation med andra medlemsstaters och få inspiration från god praxis för att uppnå tillräckliga pensioner och hållbara offentliga finanser.

(24) Trots att pensionernas tillräcklighet förväntas minska om inga nya politiska åtgärder vidtas, visar det låga deltagandet i frivilliga kompletterande pensionssystem och det blygsamma belopp som hushållen sparar i långsiktiga spar- och investeringsprodukter – jämfört med sparandet i form av bankinsättningar – att nuvarande incitament inte är tillräckligt starka för att förmå de flesta att agera. System för automatisk försäkringsanslutning kan vara en lösning på detta.

(25) Automatisk anslutning innebär att man automatiskt ansluts till ett kompletterande pensionssystem, med möjlighet att gå ur. Detta skiljer sig från andra system där det krävs att man fattar ett aktivt beslut för att ansluta sig. Automatisk anslutning har visat sig fungera bra för att öka deltagandet i pensionssparande i de länder där det har genomförts. Det används normalt sett för tjänstepensioner, men kan också användas i andra situationer, till exempel för egenföretagare.

(26) Medlemsstaterna bör införa den nödvändiga rättsliga ramen för att möjliggöra system för automatisk försäkringsanslutning. För att skapa de rätta förutsättningarna bör de åtminstone i) fastställa vilken del av befolkningen som kan omfattas av automatisk anslutning, ii) besluta om tidsramar då det är möjligt att gå ur och återansluta sig, iii) fastställa vilka pensionssystem som kan vara godtagbara, och iv) utforma en standardpensionsplan. Medlemsstaterna behöver också se till att de nationella behöriga myndigheterna har kapacitet att övervaka hur sparandet genom automatisk anslutning investeras och förvaltas, och se till att kostnaderna står i proportion till den avkastning som erbjuds.

(27) Mekanismer för automatisk anslutning bör införas på ett sätt som inte äventyrar välfungerande nationella allmänna eller kompletterande pensionssystem. De bör inte missgynna personer som deltar i befintliga tjänstepensionssystem eller försvaga deltagandet i obligatoriska tjänstepensionssystem (om sådant obligatoriskt deltagande föreligger), eller undergräva nationella solidaritetsmekanismer. Genom erfarenheten från olika länder har man funnit att vissa element i utformningen av systemen för automatisk anslutning påverkar hur väl de fungerar. Medlemsstaterna uppmanas att dra lärdom av denna bästa praxis och vid behov anpassa den till sina landspecifika förhållanden, för att främja välfungerande system och en bred användning av dem.

(28) För att förbättra pensionernas tillräcklighet och hantera pensionsklyftorna mellan olika befolkningsgrupper, sektorer och typer av anställningsavtal bör så många som möjligt kunna omfattas av automatisk försäkringsanslutning.

(29) Tidigare erfarenheter har visat att automatisk anslutning fungerar bättre för att öka deltagandet i kompletterande pensioner om det i god tid föregås av informationsspridning, breda samråd med arbetsmarknadens parter och andra berörda parter, såsom finansiella mellanhänder, och effektiva kommunikationskampanjer för att informera allmänheten. Samordning med pensionsspårningssystem och program för finansiell utbildning och medvetenhet kan också öka kunskapsnivån hos presumtiva deltagare i systemet. För att bygga upp erfarenhet och slippa göra ändringar i efterhand kan medlemsstaterna överväga att fasa in automatisk försäkringsanslutning i etapper, till exempel genom att börja med att rikta in sig på vissa typer av arbetsgivare och personer som kan omfattas, eller genom att göra det möjligt att öka pensionsavgifterna över tid. Genom att börja med en relativt låg avgift, som ökar med tiden till den nivå som krävs för att uppnå målet om tillräckliga pensioner, kan man också bidra till att skapa acceptans och se till att färre människor väljer att inte delta, särskilt när systemet är nytt.

(30) Arbetsgivare som vill eller är skyldiga att införa automatisk försäkringsanslutning, särskilt mindre sådana, kan ställas inför administrativa och operativa svårigheter med att ansluta de anställda till befintliga kompletterande pensionssystem eller inrätta egna tjänstepensionssystem. Medlemsstaterna bör därför överväga att ge arbetsgivare administrativt stöd, i samarbete med arbetsmarknadens parter när så är lämpligt.

(31) För arbetstagaren kan inbetalning till en kompletterande pension leda till en lägre disponibel inkomst, i utbyte mot en högre inkomst vid pensioneringen. Detta kan vara betungande, särskilt för låginkomsttagare och yngre, vilket kan leda till att fler väljer att avstå och att deltagandet därmed blir lägre i dessa grupper. Medlemsstaterna bör överväga riktade skatteincitament eller subventioner som gör det ekonomiskt möjligt för dessa grupper att delta och vara kvar i systemen för automatisk försäkringsanslutning. För att incitamenten ska fungera måste de bygga på lättbegriplig kommunikation och tydliga och enkla förfaranden. Mer allmänt skulle medlemsstaterna också kunna överväga skatteincitament för att uppmuntra en bred användning av kompletterande pensioner, särskilt för de grupper som nämns ovan. Om de inför skatteincitament uppmanas de också starkt att utforma dem på ett klokt och kostnadseffektivt sätt, och beakta effekterna på de offentliga finanserna och på andra verktyg såsom spar- och investeringskonton. Om medlemsstaterna beslutar att erbjuda skatteförmåner och andra förmåner för att uppmuntra användningen av kompletterande pensionsprodukter ska de offentliggöra närmare uppgifter om hur skatteutgifterna påverkar inkomsterna i enlighet med sina informationsskyldigheter enligt artikel 14 i rådets direktiv 2011/85/EU ([4]), ändrat genom rådets direktiv (EU) 2024/1265 ([5]).

(32) Det finns stora variationer i arbetsmarknadens struktur både inom medlemsstaterna och medlemsstaterna emellan. Fast heltidsanställning samexisterar med atypiska anställningsformer och egenföretagande. Personer i de två sistnämnda anställningskategorierna kan ha inkomster som varierar över tid eller återkommande perioder med inkomstbortfall, vilket innebär att det inte är lämpligt för dem att betala in regelbundet till ett pensionssystem. För att alla ska ha möjlighet att komplettera sina lagstadgade pensioner och använda system för automatisk försäkringsanslutning bör medlemsstaterna överväga att erbjuda dessa två kategorier särskild behandling eller skräddarsydda arrangemang, till exempel större flexibilitet när det gäller hur ofta och hur mycket de ska betala in till kompletterande pensionssystem.

(33) Alla grupper kanske inte anser att det passar dem eller att de har råd att åta sig att betala en viss avgift till kompletterande pensioner. Berörda personer skulle då kunna ges möjligheter att gå ur och återansluta sig till systemet. Detta innebär att de skulle kunna lämna systemet för automatisk försäkringsanslutning respektive återansluta sig i ett senare skede. En sådan möjlighet skulle öka acceptansen och förtroendet för systemet. Medlemsstaterna skulle kunna fastställa hur ofta det ska vara möjligt att göra detta, så att de uppnår en god balans mellan målet att maximera deltagandet och stabiliteten i systemet och målet att erbjuda valmöjligheter. Medlemsstaterna rekommenderas att fastställa tydliga kriterier för vem som kan omfattas, och väldefinierade möjligheter att lämna och återansluta sig till systemet.

([4]) Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 23.11.2011, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/oj).

([5]) Rådets direktiv (EU) 2024/1265 av den 29 april 2024 om ändring av direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L, 2024/1265, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj).

(34) Vissa människor saknar den information och den finansiella kunskap som krävs för att fatta beslut om långsiktiga investeringar. Det kan också vara svårt för dem att välja mellan olika alternativa investeringsstrategier som motsvarar olika kombinationer av förväntad avkastning och risk. För att den automatiska försäkringsanslutningen inte ska innebära alltför många överväldigande och komplexa beslut bör medlemsstaterna erbjuda standardlösningar, tillsammans med ett begränsat antal alternativ för komponenter såsom avgiftsstorlek, investeringsplaner eller investeringsprodukter som kan komma i fråga, investeringsstrategier och utbetalningsarrangemang, samtidigt som man säkerställer att adekvata mål för pensionsinkomst och pensionernas tillräcklighet uppnås, eftersom erfarenheten visar att de flesta arbetstagare som ansluts automatiskt tenderar att acceptera och hålla sig till standardalternativen.

(35) Särskilt vid valet av investeringsstrategi tenderar många, med tanke på pensionsinkomsternas betydelse för det sociala skyddet, att välja försiktiga alternativ, ofta med någon form av kapitalskydd. Beroende på hur kapitalskyddet är utformat kan det dock vara kostsamt, och begränsa den potentiella värdeökningen av pensionssparande som investeras under lång tid. Livscykelstrategier, där allokeringen ändras från mer riskfyllda till mer försiktiga investeringar när pensionen närmar sig, ger potential till värdeökning samtidigt som de har en inbyggd riskreducering och kan passa de flesta. Medlemsstaterna rekommenderas att överväga att erbjuda dessa investeringsstrategier som standardalternativ. Man bör dock ha möjlighet att välja andra alternativ eller byta till andra investeringsstrategier under sitt yrkesliv.

(36) För att förbättra pensionernas tillräcklighet, och med hänsyn till att personer under sin yrkeskarriär eller sitt liv under olika tidpunkter kan ha varit anslutna eller valt att åter ansluta sig till kompletterande pensionssystem, bör det finnas möjlighet att komplettera minimiavgifterna med frivilliga betalningar.

(37) Urvalet av kompletterande pensionsprodukter och annat pensionssparande varierar avsevärt inom EU och det går utöver de tjänstepensionsplaner som förvaltas av tjänstepensionsinstitut och regleras på EU-nivå. I flera medlemsstater finns även tjänstepension i form av försäkringsprodukter och privata pensionsprodukter, och i ett fåtal medlemsstater har den paneuropeiska privata pensionsprodukten (PEPP-produkten) använts av vissa gränsöverskridande företag för att erbjuda en pensionsplan till de anställda. Alla sådana system innefattar gemensamma inbetalningar från både arbetsgivare och anställda. Medlemsstaterna bör se till att alla lösningar som godkänns för automatisk försäkringsanslutning kan generera fördelar för spararna på lång sikt. Det är därför tillrådligt att medlemsstaterna för automatisk försäkringsanslutning väljer pensionsprodukter på grundval av deras potential att uppfylla de eftersträvade politiska målen, om lämpligt i samråd med arbetsmarknadens parter och berörda pensionsgivare. När medlemsstaterna ger skatteincitament och/eller subventioner till arbetsgivare och arbetstagare bör de dessutom ge samma skatteincitament och subventioner för alla jämförbara produkter. Medlemsstaterna bör undanröja skattehinder och andra nationella hinder för att underlätta gränsöverskridande investeringar och pensionsfonder. Detta bidrar till en bättre integrerad pensionsmarknad i EU och återspeglar inremarknadsdimensionen.

(38) För att uppnå största möjlig täckning bör standardplaner vara tillgängliga för alla anställda och egenföretagare, även de som arbetar inom ekonomiska sektorer eller kategorier som inte omfattas av tjänstepensionssystem inrättade genom avtal mellan arbetsmarknadens parter. Personer kan byta jobb under hela sitt yrkesliv och röra sig mellan olika ekonomiska sektorer eller länder, eller arbeta enligt olika typer av avtal som kanske inte omfattas av en kompletterande pensionsplan. Medlemsstaterna bör överväga om dessa personer bör fortsätta att betala in till den pensionsplan som de tidigare var anslutna till, eller om de bör ansluta sig till en standardpensionsplan eller till någon annan godtagbar valfri pensionsprodukt. I det senare fallet bör medlemsstaterna överväga om man bör ha rätt att flytta pensionsrättigheter till det nya systemet och i så fall på vilka villkor.

(39) Medlemsstaterna bör regelbundet bedöma hur väl ramen för automatisk försäkringsanslutning fungerar och de bör inrätta en lämplig tillsynsmekanism för de aktuella produkterna eller instrumenten och deras tillhandahållare. Tillsynsmyndigheterna bör ha kapacitet att övervaka resultatet av relevanta instrument för pensionssparande, och befogenheter att ingripa vid behov och i ett tidigt skede för att säkerställa att de kompletterande pensionssystemen är effektiva när det gäller att förbättra pensionsinkomsterna och att deltagarnas rättigheter skyddas över tid. Effektiv tillsyn kan öka förtroendet för systemet och göra att färre väljer att lämna det.

(40) Vissa länder har gjort det obligatoriskt för arbetsgivare att automatiskt ansluta sina anställda till pensionssystem. Några av dessa länder har inrättat ett offentligt organ som ansvarar för att förvalta pensionssparandet och som deltar i placeringen. Dessa åtgärder har potential att öka anslutningen avsevärt. Medlemsstaterna bör bedöma om de har de nödvändiga förutsättningarna för att genomföra sådana åtgärder på ett effektivt sätt.

(41) Denna rekommendation påverkar inte medlemsstaternas behörighet att organisera och utforma sina nationella pensionssystem. Denna rekommendation medför inte någon begränsning av arbetsmarknadsparternas självbestämmanderätt, där de är ansvariga för att upprätta och förvalta pensionssystem. Denna rekommendation bör därför inte påverka nationell rätt på det sociala området och arbetsmarknadsområdet när det gäller hur pensionssystemen och kollektivförhandlingarna organiseras.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

1. Denna rekommendation gäller förbättring av pensionssystemen genom utveckling av pensionsspårningssystem för enskilda, resultattavlor för pensioner och införande av automatisk anslutning till kompletterande pensionssystem. Den innehåller åtgärder för att hjälpa människor att fatta välgrundade beslut när de planerar sitt pensionssparande och för att hjälpa medlemsstaterna att fatta välgrundade beslut om pensionernas tillräcklighet och hållbarhet. Den innehåller också åtgärder för att öka pensionernas tillräcklighet och hållbarhet genom ökat deltagande i kompletterande pensionssystem.

2. Denna rekommendation påverkar inte medlemsstaternas rätt att fastställa de grundläggande principerna för sina system för socialt skydd, inbegripet pensionssystem, och olika former av nationell praxis när det gäller förhållandet mellan arbetsmarknadens parter och den sociala dialogen.

Artikel 2

Definitioner

I denna rekommendation gäller följande definitioner:

1. *lagstadgade pensioner*: pensionssystem som har sin grund i lagstiftning och förvaltas av den offentliga sektorn.

2. *kompletterande pensioner*: tjänstepensionssystem och privata pensionssystem som generellt ger ytterligare pensionsinkomster utöver de lagstadgade pensionerna.

3. *tjänstepensioner*: kollektiva pensionssystem som är kopplade till ett anställningsförhållande, vanligtvis baserade på avtal mellan arbetsgivare och anställd, eller som är kopplade till en yrkesverksamhet.

4. *privata pensionsplaner*: instrument för pensionssparande som vanligtvis bygger på ett avtal mellan en enskild sparare och en leverantör av finansiella tjänster där det uttryckliga målet är att tillhandahålla pensionsinkomst.

5. *pensionsspårningstjänst*: ett digitalt verktyg, vanligtvis en säker webbportal eller mobilapplikation, som ger enskilda personer en översikt över sina individuellt intjänade pensionsrättigheter, och prognoser för framtida utbetalningar inom de pensionssystem som de är anslutna till eller förmånstagare till.

6. *resultattavla för pensioner*: resultattavla som ger medlemsstaterna en heltäckande översikt över sina pensionssystem; den omfattar indikatorer för nuvarande och framtida pensionsrättigheter på aggregerad nivå i medlemsstaten och för alla källor till pensionsinkomst, särskilt lagstadgade pensioner, tjänstepensioner och privata pensioner, i syfte att göra det möjligt för medlemsstaten att identifiera brister i pensionernas tillräcklighet och hållbarhet.

7. *automatisk försäkringsanslutning*: system där personer automatiskt ansluts till kompletterande pensionsplaner och ges möjlighet att lämna dem inom angivna tidsramar.

8. *pensionernas tillräcklighet*: målen att säkerställa att pensionssystemen i) skyddar äldre från fattigdom, i) leder till bibehållen inkomstnivå efter pensionen, och iii) gör det möjligt för människor att tillbringa en rimlig del av livet som pensionärer. Kompletterande pensioner bidrar i första hand till det andra målet, dvs. bibehållen inkomst.

Artikel 3

Anpassning till nationella förhållanden

Utan att det påverkar befintlig praxis när det gäller förhållandet mellan arbetsmarknadens parter och den sociala dialogen, eller medlemsstaternas behörighet att organisera och utforma sina nationella pensionssystem, rekommenderas medlemsstaterna, när de genomför de åtgärder som beskrivs i denna rekommendation, att när det är lämpligt involvera och samråda med arbetsmarknadens parter och andra relevanta parter, såsom pensionsgivare och organisationer som företräder förmånstagare, i enlighet med etablerad nationell praxis och det nationella pensionssystemets struktur. Medlemsstaterna uppmanas också att dra nytta av god praxis från andra medlemsstater och att anpassa denna praxis till nationella förhållanden efter behov.

KAPITEL I

VERKTYG FÖR PENSIONSÖVERVAKNING

AVSNITT I

Pensionsspårning

Artikel 4

Inrättande av en heltäckande pensionsspårningstjänst

1. Europeiska kommissionen rekommenderar att varje medlemsstat inrättar en pensionsspårningstjänst. Den bör vara en enda landsomfattande tjänst som är tillgänglig kostnadsfritt för alla, och som ger en översikt över individuellt intjänade pensionsrättigheter i de olika system som den berörda personen är eller har varit ansluten till. Pensionsspårningstjänsten bör omfatta lagstadgade pensioner, tjänstepensionsplaner och privata pensionsprodukter i tillämpliga fall, och räckvidden kan vid behov utvidgas gradvis. För att ge enskilda personer bättre möjligheter till ekonomisk planering bör tjänsten dessutom tillhandahålla prognoser för potentiella framtida pensionsinkomster från samtliga deras pensionssystem.

2. Tjänstens gränssnitt bör vara användarvänligt. Den bör beakta olika åldersgruppers behov och ge tydlig och begriplig information som är anpassad till den genomsnittlige användaren. Medlemsstaterna bör överväga att använda ett gränssnitt på flera nivåer, som börjar med att visa den viktigaste informationen om pensionsrättigheter och enkla prognoser för framtida förmåner, med tillgång till mer detaljerad information på begäran. Den mer detaljerade informationen kan till exempel omfatta olika prognosscenarier baserade på antaganden om personens karriär. Dessutom bör medlemsstaterna genomföra regelbundna användartester för att förbättra användarupplevelsen.

3. Medlemsstaterna bör ta hänsyn till att de digitala färdigheterna varierar mellan olika grupper. Vid behov bör de tillhandahålla kompletterande icke-digital information och personliga tjänster för att säkerställa att även de som inte använder digitala verktyg får tillgång till grundläggande pensionsinformation, inbegripet personer med funktionsnedsättning som omfattas av tillgänglighetskrav. Detta kan till exempel göras genom telefonsupport, post eller fysiska möten.

Artikel 5

Styrning och finansiering

1. Medlemsstaterna bör inrätta en tydlig styrningsstruktur för pensionsspårningstjänsten som bygger på principerna om icke-vinstdrivande verksamhet, oberoende, trovärdighet och öppenhet, vilket till exempel skulle kunna uppnås genom ett offentligt organ eller ett offentlig-privat partnerskap.

2. Medlemsstaterna bör, i samarbete med pensionsbranschen/berörda parter/pensionsgivare om relevant, säkerställa en hållbar finansiering av inrättandet och den löpande driften av pensionsspårningstjänsten.

Artikel 6

Datasäkerhet och driftskompatibilitet

1. Medlemsstaterna bör identifiera en modell för datautbyte för sin nationella pensionsspårningstjänst. De bör inrätta en obligatorisk övergripande ram för säkerhet och integritet för att säkerställa en säker, unik och användarvänlig digital identifieringsmetod för autentisering av användare, och garantera att användarnas personuppgifter ges ett starkt skydd.

2. När medlemsstaterna utformar sina nationella pensionsspårningstjänster bör de säkerställa att deras tekniska infrastruktur och rättsliga ram, inbegripet för datadelning, är kompatibla med en framtida anslutning till den europeiska spårningstjänsten, och därigenom stödja arbetskraftens rörlighet och utbyte av individuella pensionsuppgifter över gränserna i EU. För detta ändamål bör medlemsstaterna använda bästa praxis och erfarenheter från medlemsstater som redan är anslutna till den europeiska spårningstjänsten.

AVSNITT II

Resultattavlor för pensioner

Artikel 7

Inrättande av heltäckande resultattavlor för pensioner

1. Medlemsstaterna rekommenderas att inrätta heltäckande nationella resultattavlor för pensioner, för att systematiskt över tiden övervaka den övergripande tillräckligheten och hållbarheten för alla pelare i sina pensionssystem såväl som pensionsunderskott. För detta ändamål bör medlemsstaterna samla in och offentliggöra aggregerade uppgifter om bidragen från både allmänna pensioner och kompletterande pensioner till pensionsinkomsternas tillräcklighet och pensionssystemets hållbarhet.

2. Medlemsstaterna rekommenderas att använda uppgifter som redan rapporteras till offentliga organ, såsom den regelbundna information som pensionsfonder rapporterar till tillsynsmyndigheter eller statistikbyråer, samordna med pensionsspårningssystem och tillämpa proportionalitet när de väljer uppgifter för att komplettera dataluckor och förbättra exaktheten.

3. När medlemsstaterna samlar in relevant information bör de se till att garantera tillsynsuppgifternas konfidentialitet och skyddet av personuppgifter för alla som deltar i kompletterande pensionssystem.

4. Medlemsstaterna uppmanas att utbyta praxis med andra medlemsstater och Europeiska kommissionen för att identifiera relevanta alternativ och sätt att erhålla information utan att skapa onödiga rapporteringsbördor.

Artikel 8

Indikatorer för resultattavlan

1. Medlemsstaterna rekommenderas att samla in information om hur många som deltar i kompletterande pensionssystem, deras pensionsavgifter och intjänade pensionsrättigheter uppdelade på avgiftsbestämda och förmånsbestämda system/produkter, skulder och tillgångar kopplade till pensionssystemen, avkastning på investeringar, kostnader och avgifter, pensionsavgifter och förmåner sammantaget för dessa instrument, samt per typ av pension.

2. Medlemsstaterna rekommenderas att identifiera relevant pensionsstatistik som kan bidra till att övervaka fattigdomsrisker i olika demografiska grupper, förändringar i inkomstfördelningen för olika åldersgrupper och kön, förändringar i den faktiska pensionsåldern i olika inkomstgrupper och de offentligfinansiella kostnaderna för skatteincitament och subventioner i samband med pensioner.

3. Som underlag för bedömningen och översynen av befintliga ramar och eventuella nya politiska åtgärder uppmanas medlemsstaterna att göra prognoser över pensionernas tillräcklighet och hållbarhet under en rimlig tidsperiod framåt.

Artikel 9

Datautbyte med Europeiska kommissionen

1. Medlemsstaterna rekommenderas att sända pensionsstatistik till Europeiska kommissionen i aggregerad form. De uppmuntras att samarbeta med Europeiska kommissionen för att fastställa gemensamma metoder så att dessa aggregerade uppgifter blir jämförbara.

2. Europeiska kommissionen rekommenderar alla medlemsstater att lämna prognoser för bidrag till och utgifter för tjänstepensioner och privata pensioner till åldranderapporten som utarbetas av Europeiska kommissionen och kommittén för ekonomisk politik, och uppgifter om bidrag från tjänstepensioner och privata pensioner till pensionsinkomsterna till rapporten om tillräckligt socialt skydd under ålderdomen som utarbetas av Europeiska kommissionen och kommittén för socialt skydd, med hjälp av gemensamt överenskomna definitioner, metoder och ekonomiska antaganden.

KAPITEL II

AUTOMATISK FÖRSÄKRINGSANSLUTNING

Artikel 10

Möjliggörande av automatisk försäkringsanslutning

1. Medlemsstaterna bör möjliggöra och främja införandet av automatisk anslutning till kompletterande pensionssystem, med beaktande av nationella omständigheter, samtidigt som arbetsmarknadsparternas roll och självbestämmande respekteras.

2. Automatisk anslutning bör införas på ett sätt som inte äventyrar välfungerande allmänna eller kompletterande pensionssystem. Sådan anslutning bör inte missgynna personer som deltar i befintliga tjänstepensionssystem eller försvaga deltagandet i obligatoriska tjänstepensionssystem (om sådant obligatoriskt deltagande föreligger), eller undergräva nationella solidaritetsmekanismer.

3. Möjliggörande åtgärder, såsom inrättandet av en rättslig grund i nationell lagstiftning, bör åtföljas av åtgärder som fastställer vem som kan omfattas av automatisk anslutning, vem som kan aktivera anslutningen och vilken typ av pensionsfond eller pensionsprodukt som kan användas, såsom befintliga tjänstepensionssystem och – på vissa villkor – nya tjänstepensionssystem, tillgängliga privata pensionsprodukter och paneuropeiska privata pensionsprodukter (PEPP-produkter).

4. Medlemsstaterna bör också införa skyddsåtgärder som säkerställer att de kompletterande pensionssystemen har potential att generera fördelar för spararna på lång sikt, och att detta faktiskt realiseras. För detta ändamål bör de se till att enheter eller tillhandahållare av pensionsprodukter ställs under tillsyn, och ge tillsynsmyndigheterna tillräcklig kapacitet och befogenhet att övervaka kostnadseffektiviteten hos de aktuella kompletterande pensionssystemen, och att ingripa om så krävs för att säkerställa att systemen ger valuta för pengarna.

Artikel 11

Användning av god praxis för automatisk försäkringsanslutning

1. Medlemsstaterna rekommenderas att använda sig av god praxis i startskedet. God praxis inbegriper omfattande samråd med arbetsmarknadens parter och andra relevanta parter, effektiva informationskampanjer och kontinuerliga öppenhetsåtgärder. Medlemsstaterna kan också överväga att fasa in den automatiska anslutningen i etapper, till exempel genom att börja med att rikta in sig på vissa typer av arbetsgivare och personer som kan omfattas, eller genom att börja med lägre pensionsavgifter som sedan kan öka, vilket skulle göra det möjligt för en person att bygga upp ett betydande bidrag till sin pensionsinkomst utan att den automatiska anslutningen blir alltför kostsam.

2. Medlemsstaterna rekommenderas att se till att det finns väldefinierade möjligheter att lämna och återansluta sig till systemet, där frekvensen fastställs med tanke på en god balans mellan målet att maximera deltagandet och stabiliteten i systemet och målet att erbjuda valmöjligheter.

3. För att den automatiska försäkringsanslutningen inte ska innebära alltför många överväldigande och komplexa beslut bör medlemsstaterna som god praxis erbjuda ett begränsat antal alternativ för komponenter såsom avgiftsstorlek, investeringsplaner eller investeringsprodukter som kan komma i fråga, investeringsstrategier och utbetalningsarrangemang, Deltagare och, i relevanta fall, arbetsgivare bör tillåtas att komplettera med ytterligare pensionsavgifter utöver minimibeloppet. Det bör finnas olika valbara investeringsstrategier för att ta hänsyn till olika riskbenägenhet, så att ingen väljer att lämna systemet för att de anser att standardalternativet är för riskfyllt eller för försiktigt, samtidigt som de som är villiga att acceptera vissa risker ges möjlighet att göra detta. Livscykelstrategier skulle kunna främjas som god praxis för att hantera olika riskexponering under intjänandetiden. Utbetalningsarrangemangen bör helst ge möjlighet för deltagarna att välja mellan att erhålla de intjänade medlen som livränta eller som engångsbelopp, eller en kombination av dessa, utan att detta påverkar befintliga nationella bestämmelser.

4. Medlemsstaterna bör se till att det finns standardalternativ som tillämpas om deltagarna inte kan eller vill göra ett val. Standardalternativen bör vara tydliga och utformade för att ge långsiktig stabilitet och vara lämpliga för majoriteten av deltagarna, samtidigt som en tillräcklig pensionsinkomst framöver säkerställs. Medlemsstaterna skulle kunna överväga att förespråka livscykelstrategier som standardalternativ för att allokera tillgångarna.

5. Medlemsstaterna uppmanas att se till att tillgången till automatisk försäkringsanslutning är bred och inkluderande. Systemet bör vara anpassat till olika arbetslivsmönster, ge rättvis behandling vid karriäravbrott – och därigenom ge lika möjligheter för män och kvinnor – och fungera för olika skeden av yrkeslivet. Medlemsstaterna bör överväga att tillämpa god praxis i form av till exempel schablonbeloppsbidrag för att göra avgifterna mer överkomliga för låginkomsttagare, skatteincitament för att främja bred användning, pensionspoäng för perioder av obetalt omsorgsarbete – vilket bidrar till att överbrygga pensionsklyftan mellan kvinnor och män – samt möjlighet att utöka pensionsavgifterna, flexibilitet i avgiftsnivåer eller för inkomstbortfall vid atypiska anställningsformer och för omsorgsgivare, och lämpliga villkor för att gå ur systemet i förtid av personliga skäl.

Artikel 12

Särskilda bestämmelser om automatisk försäkringsanslutning i samband med anställning

1. När det gäller vilka arbetstagare som kan omfattas rekommenderas medlemsstaterna att fastställa kriterier som leder till bred täckning och möjliggör en tidig start av sparandet, samtidigt som pensionsavgifterna hålls på överkomliga nivåer.

2. Medlemsstaterna rekommenderas att ge incitament och administrativt stöd till arbetsgivare under genomförandefasen för att underlätta automatisk anslutning av de anställda.

3. Medlemsstaterna bör införa regler om överföring av pensionsrättigheter så att automatiskt anslutna arbetstagare kan fortsätta att tillgodogöra sig sitt deltagande när de byter anställning eller slutar arbeta. Medlemsstaterna bör undvika en situation där varje byte av anställning leder till anslutning till ett nytt system, eftersom detta leder till en fragmentering av pensionsrättigheterna. Detta uppnås bäst om arbetstagarna kan fortsätta att betala in till tidigare system eller ges möjlighet att överföra de intjänade rättigheterna till en ny tjänstepensionsplan.

4. Medlemsstaterna bör göra det möjligt för egenföretagare och personer med atypiska anställningsavtal att välja att delta i befintliga system för anställda med standardavtal, eller göra det möjligt att inrätta separata system som är anpassade till dessa personers särskilda behov. Sådana möjligheter bör ingå redan i utformningen av systemet för automatisk försäkringsanslutning, och de bör ge större flexibilitet för egenföretagare och personer med atypiska anställningsavtal jämfört med personer med standardiserade anställningsavtal.

5. Medlemsstaterna bör överväga om systemen för automatisk försäkringsanslutning ska förvaltas av ett offentligt organ som tillhandahåller centraliserat administrativt eller organisatoriskt stöd, eller genom en mer decentraliserad modell där arbetsmarknadens parter, branschorganisationer eller privata pensionsgivare anpassar pensionssystemen till deltagarnas behov.

6. Medlemsstaterna uppmanas också att överväga om det för deras nationella förhållanden skulle vara lämpligt att göra det obligatoriskt för arbetsgivare att ansluta sina anställda.

Artikel 13

Skatteincitament och andra incitament

1. Medlemsstaterna uppmanas att införa skatteincitament och andra incitament för att uppmuntra användningen av kompletterande pensionsprodukter, och samtidigt beakta effekterna på de offentliga finanserna. Skatteincitamenten bör utformas så att de inte missgynnar personer som deltar i befintliga tjänstepensionssystem eller privata pensionssystem, inbegripet system som stöds av arbetsmarknadens parter.

2. För att uppmuntra till användning av kompletterande pensionsprodukter bör medlemsstaterna se till att det blir fortsatt möjligt att utnyttja de erbjudna skatteincitamenten även efter byte av arbete eller hemvist över gränserna.

3. Sådana skatteincitament kan utgöras av

a) att man tillåter att personer gör avdrag från sin beskattningsbara inkomst som motsvarar de avgifter som har betalats till en godtagbar pensionsprodukt, upp till ett högsta årligt avdragsgillt tak,

b) att man tillåter att arbetsgivaren gör avdrag från sin beskattningsbara inkomst som motsvarar de avgifter som har betalats till en godtagbar pensionsprodukt för de anställda, upp till ett högsta årligt avdragsgillt tak.

4. Medlemsstaterna bör tillämpa samma skattemässiga behandling för alla kompletterande pensionsprodukter som de anser vara godtagbara för automatisk försäkringsanslutning.

KAPITEL III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 14

Övervakning och rapportering

1. Medlemsstaterna uppmanas att utbyta erfarenheter och bästa praxis när det gäller åtgärderna i denna rekommendation. De skulle till exempel kunna diskutera gemensamma utmaningar, erfarenheter av att införa automatisk försäkringsanslutning, sätt att säkerställa samordning vid de nationella pensionsspårningstjänsternas framtida sammankoppling med den europeiska spårningstjänsten, och bästa sätt att arbeta vid inlämning av heltäckande uppgifter som omfattar alla pensionspelare, för en EU-omfattande översikt med jämförbara uppgifter om pensionernas tillräcklighet och hållbarhet.

2. Medlemsstaterna uppmanas att regelbundet utvärdera hur effektiva de rekommenderade åtgärderna är när det gäller att öka deltagande i kompletterande pensionssystem och pensionssystemens transparens.

3. Medlemsstaterna uppmanas att regelbundet rapportera om de åtgärder som vidtagits för att genomföra denna rekommendation genom övervakningsprocesserna inom ramen för spar- och investeringsunionen, Eurogruppens ram för övervakning av nationella reformer och utbyte av bästa praxis, den europeiska planeringsterminen och den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

4. Europeiska kommissionen kommer också att övervaka genomförandet som en del av halvtidsöversynen av strategin för spar- och investeringsunionen, som kommer att offentliggöras 2027.

Artikel 15

Adressater

Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 20 november 2025.

På kommissionens vägnar
Maria Luís ALBUQUERQUE
Ledamot av kommissionen